

Propostes sindicals de CCOO per a aquest 22 de febrer, Dia Europeu de la Igualtat Salarial:

La desigualtat salarial és el resultat de la discriminació laboral que pateixen les dones en la seva inserció i trajectòria al mercat de treball, que a la vegada té l'origen en l'assignació d'uns rols diferenciats per gèneres que adscriuen les dones gairebé en exclusiva de les tasques domèstiques i de cures. Tal com s'avança a la [Proposta de Pacte integral i estatal de cures de CCOO](#), cal un repartiment del treball assalariat i el domèstic i de cura, però també un canvi de paradigma que valori la importància de la vida i s'atorgui valor a unes cures a les quals ara no s'atorga cap preu o un de molt baix.

Gràcies a polítiques clau que hem impulsat des de CCOO, com la pujada de l'SMI, la reforma laboral, o el V AENC (Acord per a l'Ocupació i la Negociació Col·lectiva), la igualtat avança arreu de l'Estat, també pel que fa a matèria de retribucions.

Les propostes i les polítiques defensades pel sindicat a les meses de diàleg social i a les empreses han fet possible que la bretxa salarial de gènere s'hagi reduït any rere any. Un percentatge de reducció que, malgrat ser el més baix dels últims quinze anys, reflecteix que encara queda molt per fer i que hem de seguir presentant propostes que erradiquin d'una vegada per totes aquesta desigualtat.

Des de fa anys, CCOO adverteix que si es vol anar a l'arrel del problema caldrà actuar sobre les causes estructurals que són l'origen principal de la bretxa: la divisió sexual del treball que adscriu, gairebé en solitari, la responsabilitat de les cures en les dones, tinguin o no una feina.

Només cal apostar per la redistribució de les cures, és a dir, per la corresponsabilitat.

Una corresponsabilitat que apel·la als homes, els poders públics i les empreses per construir un nou model de societat més igualitària. Per guanyar tothom i guanyar més, i no només des del punt de vista econòmic, sinó per guanyar més en salut i temps propi de les dones, en temps de presència i el dret a cuidar per als homes, en productivitat per a les empreses (les més responsables són les més productives), en equitat per a aquesta societat i en igualtat i democràcia per a l'Estat.

Des de CCOO reivindicuem un repartiment del treball assalariat, i del domèstic i de cures, però també un canvi de paradigma que valori i atorgui valor a les cures i això s'ha de resoldre actuant des del seu origen amb un sistema educatiu que promogui principis d'igualtat de gènere i posi fi a aquest imaginari normatiu patriarcal, segons el qual les dones tenen més capacitat per cuidar i per això s'aproven normes específiques que permeten a les dones seguir cuidant.

La corresponsabilitat és una de les mesures més sòlides per posar fi a la bretxa salarial i laboral que existeix, però per això tots els agents implicats han d'assumir la seva responsabilitat, començant per l'Estat i la Generalitat de Catalunya com a responsables de cuidar la seva ciutadania, seguint per les empreses i acabant pels homes.

Per un pacte estatal per les cures:

1. Reclamem un gran pacte estatal i integral de les cures, extensiu a Catalunya, respecte de les competències transferides, que inclogui al sector de les cures en sentit ampli, els de la infància (educació i lleure escolar, fonamentalment de 0 a 3 anys i en població infantil vulnerable); les cures de llarga durada (dependència, discapacitat, etc.) i les cures indirectes (neteja, cuina, subministraments, etc.), en el qual les persones siguin el centre de les polítiques públiques, que les cures es desfeminitzin i s'abordi el concepte jurídic de "persona cuidadora professional".
2. Apostem per la inversió al sector i per serveis públics de qualitat com a garantia del dret de la ciutadania a rebre cures professionals de les administracions públiques competents quan es necessitin a les diferents etapes i circumstàncies de la vida.
3. Volem que s'estenguin cap una organització social corresponsable. La política de les cures ha de formar part de l'estat de benestar.

Des de CCOO exigim polítiques públiques per afrontar les cures que evitin que les dones hagin de triar entre treballar o cuidar i demanem a les empreses que apostin per la igualtat salarial i per la negociació col·lectiva, especialment a través dels plans d'igualtat.

Demanem també als homes que responguin, s'impliquin, exigeixin i exerceixin el seu dret a cuidar; a les empreses que negociïn mesures amb la representació legal de les persones treballadores que permetin i fomentin la corresponsabilitat, i a les administracions que inverteixin en recursos i serveis públics que cobreixin aquest treball no pagat que fins ara han fet les dones.

Amb corresponsabilitat, tothom hi guanya!

